

Betrægtning.

Lad os se hen til Troens Begynder og Fuldkommer, Jesus.—(Hæbræerbrevet 12, 2.)

Er det dit oprigtige Forsæt at vilde gie den sande, kristelige Tro, den der alene kan gjøre dig lykkelig paa Jorden og salig i Himlen; Hæere Løjer? Da se paa Jesus, siger Guds Ord til dig, se paa ham, som ikke bare vil begynde Troens Gjerning i en Menneftesjal, men som ogsaa har Kjærlighed nok og Magt nok til at bringe Troen til Fuldkomment.

Den kristne Tro er ikke noget, som er fuldt færdig med engang. Der er „først Spire, saa Afst og saa modent Korn i Afstet.“ Der er mange, som mener, at Troen er sandest, sundest og stærkest i den første Tid af en Kristens Liv i Gud. Saa kan det naturligtvis være, men da er Troeslivet i Fare, da vil det dø, hvis det ikke faar ny Tilførsel fra Livets Kilder. Det sande Troesliv er altid et Liv i Vækst. Naar mange alvorlige og oprigtige Troende ofte synes, Troen er i Tilbagegang istedetfor i Fremgang, da er det tidt et Selvfødsel. De lærer sig selv bedre at kjende under Mandens Vejledning, de faar se mere og mere af sin Synd, blir fattigere og fattigere i sig selv, vokser Idmyghedens Vækst nedad; men dette er just den rette Vækst. Da er det, de ogsaa mere og mere maa klynge sig til Kristus, bygge helt paa ham og hans Fortjeneste, og da vokser Troen, da fuldendes, modnes den under Herrens velsignede Sol og Regn, indtil den Troende er færdig til at flyttes over fra Udlandigheden her til Herlighedslivet derhjemme.

Se paa Jesus, Hæere Kristensjal, ufravendt paa ham! Er du i aandelig Nød, saa du synes Grunden vaker under dig, Fienden stormer ind paa dig, belejrer dig paa alle Kanter, o, se paa Jesus! Han har fuldbragt hele Frelsens store Gjerning for dig. Han har kæmpet de tunge Kampe for dig, og bundet de store Sejre for dig, se paa ham, saa faar du atter Frimodighed, Fasthed i din Tro, Fred i din Sjæl.

Kommer de mange Dødsens Vind, der blæser i Tiden, over dig og

truer med at lægge Livet øde, saa se paa Jesus! Naar du ser ind i den forbarrende Hjerte, som har sagt: „Er det ikke, som om det viser dig sine gjennemtrængende og beder dig om at holde fast ved ham? Ser du ikke, hvorledes han blev lydlig til Døden for din Skyld? Se det Guds Lam, som har Verdens Synd, som har din Synd! Da strer dig lidt blind paa din egen Synd, og den skjuler Jesus for dig. Da maa du gaa til Herrens Ord og sænke dig ned ved deri, saa skal dette Ords Magt aabenbare sin Kraft i dit Hjerte, det skal sprede Dødsens Taager for dig, som Solen jager Nattens Mørke bort, og din Frelser skal staa der lys og mild og klar for dit Troes Øie, saa du maa kaste dig lige i hans trofaste Arme.

Er du i timelig Nød, saa se ogsaa paa Jesus! Den kan være tung nok, denne Nød! Al, hvor Jordlivets Sorger og Vefyringer kan lamme ens Troesliv! Hvor det tidt kan komme mørke Stunder da, saa en maa spørge: „har Jesus glemt mig nu?“ nei, se kun paa ham! tror du, han glemmer nogen, som tager sin Tilflugt til ham? har han nogenstunde sluppet dig i din Nød? Stemmer det med hans Hjerteslag at lade dig stride alene og forladt, at lade dig gaa tilgrunde? Se paa ham! o, hvad ser du? ikke sandt, du ser en Frelser, som elsker dig med en evig Kjærlighed, som staaer der bagom den Sorg, den Smerte, der nu tilflører ham for dit duggede Øie, staaer der med de aabne Arme, vidt udbredte til at tage imod dig! Han er en Øpperstepreest, der har forsøgt alt, han ved, hvorledes du lider, kjender din Byrde som sin, føler med dig, lider med dig, ser du ham ikke sli, Ven?

Saar du se ham saaledes, *da vokser han for dit Troesliv, han blir stor, uomstuelig for dig, og da vokser din Tro; Jesus, dit Frelser, bringer den til Udførelse, og det kommer mere og mere dertil med dig, at han blir alt for din Sjæl. Det er Maaket, did er det, Jesus vil føre dig, og da er du lykkelig, stille og glad, da har du Fred baade i Liv og i Død

et er at bande ved hans Navn.

„Gerges almindelighed ved hans Navn, naar det heder: „ved Gud“; „Jaa Gud“ (Amen!); det er en almindelig Ed hos os; mangen kan ikke tale tre Ord, uden der maa være et „ved Gud“! hos.

Naar man kun vil fortælle Noget historisk-Menneskens Værn endelig tale om mig og føre mit Navn i eders Munde, saa brug det dog til høie, vigtige og gudelige Ting; men at mit hellige Navn bliver brugt til alle lidderlige, latterlige og lumpe Ting, som ere af ingen Værdi, skulde det ikke i høieste Maade fortryde mig?

Dette er værd at betænke, efter som denne Ed er alleralmindeligst og dog bliver holdt for en ringe Synd, ja for ganske Intet. Læs engang Historien om den Vænder i Israel (3 Mos. 24), hvor der staaer efter Grundloven, idet han lastede Guds Navn, „han stak det igjennem“; det er, Gud tog det saa høit op, som om han havde gjennemstødt ham med en Kniv eller Dolk. Sig dog, du Hæere Kristensjal, om din Gud maomstunder skulde synlige drage omkring, som fordim den Herre Kristus vandrede paa Jorden, og en arrig Skalk vilde løbe ind paa ham, bære en spids Kniv i sin Haand og stinge ham igjennem, var det ikke den grueligste Synd, som et Menneske kunde med sine Tanker begribe? En Kristens Natur forhandles derved, naar han kun hører tale derom. Velan, du Guds-Vænder, det samme gjør du med din Vænder om Gud: Saa tidt du lader denne Vænder høre af dig, saa tidt støder du en Kniv igjennem din Gud og saarer ham; bløder end Stinget ikke, saa er det kun derover desfarligere, vel ikke for Gud selv, men for dig, som dermed har dødelig saargjort dig baade paa Legeme og Sjæl.—(Af Presten Andreas Hof's Bog: „Naas for Mund og Tunge paa Tunge“ eller Advarsel imod Gudsbespottelse.)

En Kristen maa taale og lide.

En Kristen er og bliver herude en Pilegrim. Og som Vandrereren paa sin lange Rejse stundom overfalder af Uveir, maa vi ogsaa paa vor jordi-

ke Vandring være belæbende paa Uveir, som vil bryde løs fra Menneftenes Side. I dag gaar det ud over dig, imorgen over mig. Som Verden er, maa den altid have en Vold at kaste med. Snart sammenspinder den en Løgn om den Ene, snart om den Anden, og Joll løber en Stund derefter.

Vil nu Rogen sætte sig imod, og ikke finde sig i det Mindste, da gaar det ham som Barnet, der bliver stukket af en Bi, og nu i sin Vrede løber hen og omstyrter den hele Vikube; han udsætter sig for at blive stukket af alle Vierne deri.

Svo, som ikke er stærk nok til at taale en lille Vagvaskelse, kan derved tidt paadrage sig stor Kummer og dyb Hjertesorg. Stiller du dig med Magt imod Vagvaskeren, kan du let komme til at gjøre samme Erfaring som han, der afsnagede Slangens Hoved, men saa syv andre vage frem istedet.

Svo, som besidder den store Visdom og Sjælestyrke, ei strag med Hestighed at svare paa Enhvers Snak, men at høre den med Taalmodighed, han vil derved lettere bevare sin udvortes og indvortes Fred. Og dette er den rette Maade at overvinde Fiender paa, uden hvilken man aldrig kunde beholde Sværdet i Skeden.

Da Kirkefaderen Gregor af Nazianz engang blev forfulgt med Stenkast, just som han gif hen til sin Kirke, undrede man sig over, at han ikke vilde have Slynglerne afstraffede; men han svarede:

„Det er godt, at de Dandskabsfulde blive straffede, for at Andre kunne spoile sig i et saadant Exempel og omvende sig; men det er bedre og mere efter Guds Villie at lide; thi de fleste Mennesker bevæges mindre ved Ord end ved Handlinger. Det Ene halder altsaa de Ugudelige tilbage, det Andet beskjemmer og omvender dem. Vi benytte derfor gjerne en Veilighed til ved Sagtmodighed at overvinde vore Fiender, idet vi mere ved Straffen i deres egen Samvittighed end ved Høvelsen af vor Hævn vilse lede dem til sand Kristendom. Vi alle give vel Agt paa os selv, at ikke Djævelen skal overraske os og berøve os en stor Fordel.“

Billeder ved Alderdomshjemmet ved ved Stoughton, Wis.

I Forbindelse med det som angaar Hjemmet og dets Oprettelse, vare det mig tilladt at nævne et Billede af Pastor W. P. Rue. Han var den første Bestyrer her ved Hjemmet og indehavde denne ansvarsfulde Post i 4 Aar, men maatte paa Grund af hans Hustru's svage Helbred resignere. Det havde en længre Tid været et dybt følt Savn inden vort Samfund at faa et Alderdomshjem oprettet, hvor enslige Gamle kunde faa den fornødne Pleie. Der er jo flere gamle Folk, som staar ene og forladede i Livet uden nære Slægtninger og Børn. Man havde ogsaa agientagende bitter Erfaring for, at de Gamle ikke altid faar den Omfarg og Tilfyn, som de trænger selv af sine nærmeste.

Afdøde Pastor Preus udtalte i sin Indberetning til Synoden i Minneapolis 1890 følgende: „Trangen til et Hjem for hjælpeløse Gamle føles mer og mer. Det er ikke saa faa, som har søgt Optagelse i Barnehjemmet; men dette maa anses utilraadeligt, medmindre Hjemmet tilføder to særskilte Afdelinger. Med tilstrækkelige Midler tror jeg nok, det kunde lade sig gjøre at indrette Bygningen i Madison dertil; men Synoden har ikke faaet nogen Beslutning i den Retning.“

Pastor W. P. Rue havde ogsaa i mange Aar længtet efter at faa et saadant Hjem oprettet af vort Samfund. Han udgav i den Anledning et lidet Skrift, hvori han paaviste en saadan Anstalts Berettigelse og at et stort Savn derved vilde blive afhjulpet.

I Haab om at Gjærningen skulde lykkes, paabegyndte han en Subscription i sit Skald, men den fik først sin rette Betydning, da den paa Henvedelse til Synodemødet i La Crosse 1896 fik Synodens officielle Præg ved dens enstemmige Beslutning desangaaende.

Medens det i det østlige Distrikt blev tegnet større og mindre Velsøb af over 800, var det i Iowa og Minnesota omkring 400 Subskribenter. At opsjøge enkeltvis saa mange Personer tager baade Tid og Kræfter. Kun den, som har Erfaring om saadant Arbejde ved, hvad det er og hvormegen kjærlig og overbevisende Tale det kræver for at vinde Indgang og faa den Hjælp, der trænges. Sagen selv var ogsaa ny og dertil skulde vort lutheriske Seminar opbygges, hvilket gjorde Beslag paa Offervilligheden. Det var derfor Kjærligheden til Gjærningen som opmuntrede til at holde ud, men han blev over Forventning glædet ved Folkets Velvilje og Gæmildhed.

Han erindrer ogsaa med Glæde og hjertelig Tak de mange Prestegaarde, hvor han fik hvile og blev styrket. Han vil at Billedet skal minde om den Kjærlighed, hvormed han blev modtaget inden vort Samfunds Menigheder, som han besøgte. Det er Synoden, som mhar lagt sine Kræfter og Opofrelser sammen ogsaa til denne Anstalts Opførelse. Var dette Arbejde forbundet med Savn og Besværligheder, saa var det ogsaa Gjenstand for megen Kjærlighed og fælles Interesse. Han følte sig hjemme, hvor han kom i vort Samfund; thi hvor Tro og Lære er den samme overalt er det hyggeligt. Det er denne Sandhed, som sammenbinder os i Mandens Enhed.

Han vil ogsaa med Billedet ikke alene minde om denne Kjærlighed, for hvilke han paa Alderdomshjemmets Vegne aflægger en hjertelig Tak for de modtagne Gaver, men tillige lade det være et Minde om den Tid, da dette Hjem aabnedes og blev sat i Virksomhed for de gamle Mænd og Kvinders legemlige og aandelige Pleie. Begyndelsen er altid tung i alt, som skal foretages, og saaledes viste det sig ogsaa her ved dette Hjem. Det var Kjærlighed til Sagen, som gav Kraft og Udholdenhed, da hver enkelt Ting i dette Hjem skulde sættes i Orden, hvorved de gamle, som Tid efter hvert optages fik et sorgfrit og Fredens Hjem, for dem, som vil holde Fred.

Se ri Alderdomshjemmets Modtagelsesbærelse er et Billede i stort Format af Fællessynodens ærverdige Formand Dr. B. Koren, som inviede denne Anstalt den 30 Mai, 1900.

Her er ogsaa et Billede af Pastor S. A. Stub, som nu har afsluttet sit lange og tro Arbejde i Kirken. Jeg finder en Bemærkning af ham nedskrevet i Protokollen, hvor de som besøger Anstalten fra Tid til anden nedtegner sine Navne. Den lyder saaledes: „Undertegnede opholdt sig for 2 Aar siden nogle Uger her paa Hjemmet og har nu været en Uges Tid her igjen. Jeg kan ikke noksom ønske vor Synode tillykke med denne Anstalt, hvilken jeg har lært at kjende, som et rigtigt velsignet, fredseligt Hjem for mange Gamle; og ønsker jeg baade Bestyreren og hans Hustru, alle som arbejder her og de mange kjære Gamle Herrens Betsignelse. Den 7 Juli, 1902. S. A. Stub.“

Her er ogsaa Billederne af Pastorerne N. C. Preus og J. L. Alvisaker. Jeg henviser Læseren til den af Prof. J. W. Friel adgivne Bog: „Livsbilleder fra den Lutheriske Kirke i Amerika.“ Deri kan man se deres Billeder og tillige læse om, hvad disse kjære hedengangne i sin Tid har virket i Guds Kirke i Almindelighed

og vort Samfund i Særdeleshed.

Jeg haaber ogsaa snart at faa et Billede af den nye saligt afdøde Pastor N. C. S. Hjermstad, som i 3 Aar bestyrede dette Hjem og anvente sine sidste Kræfter i dets Tjeneste.

C. L. Hauglid,
Bestyrer.

Forsoningens Nødvendighed.

En kristeligindet Dame blev angrebet af en langvarig og smertefuld Sygdom og tilfaldte en Læge. Denne var en særdeles duelig Mand i sit Fag, men tillige aldeles vantroende. Under Behandlingen af den Syge forsøgte han idelig at indprente hende sine egne Grundfætninger. Han paastod nemlig, at Anger og et forbedret Levnet var alt, hvad baade Gud og Mennesker med rette kunde forlange af en Synder, men negtede fast og bestemt baade Nødvendigheden og Kraften af en Forsoning ved Kristi Blod. Men den syge kjendte sin Frelser for godt til at lade Troen paa ham roffes af et Menneske. Hun fulgte nye Mandens Forskifter som legemlig Læge, men som Sjælelæge fandt hun, at han slet ikke duede. Da hun fuldkommen havde gjenvundet sin Helbred, indbød hun Doktoren til at drikke Te og bad ham derpaa om Regningen. Da Teen var taget bort, begyndte hun:

„Sr. Doktor, min lange Sygdom har vistnok foraarjaget Dem mange Udgifter og megen Uro og Besværlighed. Dette gjør mig nu inderlig Dndt; jeg fortryder det og vil forandre min Levemaade, saa jeg aldrig mere skal falde Dem besværlig. Dette gode Forsæt og min hjertelige Anger haaber jeg da vil være en Erstatning for Dem, som De er tilfreds med.“

Doktoren begyndte nu at merke, hvad Meningen var hermed; han smilede, trak paa Skuldrene og udbrød nu:

„Nei, nei, Anger alene kan dog slet ikke betale Gjælden.“

Et frygteligt Bedrag.

Der er en Satans List, som fortjener at belyses, efterdi han i disse sidste Tider jevnlig og med Held bruger den til Sjæleenes Fordærvelse.

Den bestaar deri, at han indbilder de Ugdelige, at de ere gudsfrygtige, og at han af de levende døde Syndere gjør Hjelper. Jeg mener dette, at han bedrager saa mange Mennesker med Kristendommens advortes Skin og faar dem til at tro, at fordi de ere døbte og kenne sin Katekismus, gaa i Kirke, høre Prædiken, i sin Tid gaa til Skrifte og den hellige Nadvere, synge og bede Morgen og Aften og forøvrigt gjøre et nogenlunde skikke-

ligt Liv og Levnet, saa er der ingen Fare for deres Frelse og Salighed, imidlertid, at de ved Siden deraf begaa allehaande forfætlige og bitterlige Synder, f. Ex. bande og sværge eller ere hengivne til Drukkenskab eller leve i Uretfærdighed og Uforsonlighed og i Birkeligheden Intet kjende til den Herres Jesu Kjærlighed, Sægtmodighed, Idmyghed og aldrig have lært, hvad det vil sige at fornegte sig selv, at tage sit Kors op dagligen og efterfølge Kristus.

Det har hændt mig selv, at der jeg alvorligen advarede en Drukkenbolt for den Fare, hvori hans Sjæl svævede, saa satte han mig blot altskens Ting fore, saasom: om jeg da troede, han var den største Dranker, han var dog en ærlig Borger og ingen Skjælm eller Tyv, og alligevel havde jeg bestandig saa Meget med ham at gjøre, og mere Saadant; men da jeg gif ham nærmere ind paa Livet og foreskifte ham, at en eneste herkende Synd var nok til at styrte et Menneske i Helvede, at man meget vel kunde være en god Borger og en daarlig Kristen, gav han mig tilsidst det Svar, at han troede dog paa Jesus Kristus og vidste, at Gud havde elsket Verden saa, at han havde givet sin Søn, den Enbaarne, paadet at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortæbes, men have et evigt Liv; mente altsaa, at denne hans Kundskab efter Bogstavens var den saliggjørende Tro, og at Troen godt kunde bestaa med daglig Drukkenkab og andre dermed følgende Synder. Omendkjønt jeg nu talte meget ivrigt herimod og troligen underviste ham, saa var der dog efter alt Udseende Lidet at udrette med ham.—Scriber.

Hvor Gud skal søges og findes.

Gud har ikke villet give os sin blotte Guddom, det var umuligt; thi Gud har sagt: „Mennesket kan ikke se mig og leve“ (2 Mos. 33, 20.); derved bliver det. Derfor maa Gud skjule, gemme og tildekke sig, for at vi kunne fatte og gribe ham. Han maa skjule sig i Kjød og Blod (d. e. Kristi Menneskevorden), i Ordet og det udvortes Prædikeembede, i Daaben, i Nadveren, hvor han i Brødet giver os sit Legeme og i Vinen sit Blod at æde og drikke, og ellers skjule sig i andre ydre Ting, hvortil han har føiet sit Ord, forat vi kunne erkjende ham. Der er da Ordet ikke en tom Lyd, Brødet ikke blot almindeligt Brød, Vinen ikke blot almindelig Vin, Daaben ikke blot slet og ret Vand, det forbliver vel Vand, Brød og Vin, men ikke dette alene; men det heber nu hans Brød, hans Ord, hans Vand, hans Kjød og Blod.—Luther, 9, 611.

Derpaa naar du forlade dig, at kri-

Jesus er Livets Kilde, og at Gud har udsjagt sine Gaver, sin Villie og det evige Liv i Kristus, og henvist os til ham; der skulle vi finde det Mtsammen. Naar du nu griber ham, saa har du det Mtsammen og har grebet hele Guddommen. . . . Hertil hører en ydmyg og tom, hungrig og tørstig Sjæl, som hænger ved Ordet og intet andetsteds søger Gud end i Kristus, der ligger i Krysben, eller hvor han ellers er, paa Korset, i Daaben, i Nadveren eller i det guddommelige Ords Prædikeembede eller hos min Næste og Broder; der vil jeg finde ham.—Luther.

Om Lov og Evangelium.

Med Hensyn til den Lære, som indeholdes i Guds Ord, saa defies det i Lov og Evangelium. Loven er en Lære, hvori Gud viser os, hvad vi skulle gjøre og lade. Og Evangelium er en Lære, hvori Gud tilbyder os sin Naade i Kristus. Ordet „Evangelium“ betegner et glad Budskab. Herom skriver Luther:

„Evangelium er intet Andet end et godt Budskab, en god Prædiken om Kristus, hvorledes den Herre Kristus af Gud Fader er os givet, forat han skal hjælpe alle Mennesker til Legeme og Sjæl, timelig og evig; saa at det altsaa er en ganske anden Prædiken, end Lovens Prædiken. Thi Loven byder, truer og tvinger; men Evangeliet truer ikke, tvinger ikke, men lofter helt venligt og lifligt hen til Kristus med de allerlifligste. Moses (d. e. Loven) byder, at du paa din Sjæls Befordring skal være sagtnodig osv.; men Evangelium kommer mildt og tilbyder os Guds Naade, Guldskab og Barmhjertighed og henviser os til Kristus, hvorved vi skulle saa det, at vi kunne gjøre Loven Fuldtest. Saa at altsaa hele Evangeliet alene er et venligt, godt Budskab om Kristus, som tilbyder alle Mennesker Naad og Hjælp og kræver Intet af os, men alene venligt lofter os til sig.“—Luther.

Et Vidnesbyrd imod Pantheisme.

At erkende Guds Nærværelse i hans Gjerninger er Et; at gjøre ham til Et med dem er noget Andet. Hans Allestedsnærværelse er en nødvendig Egenkab ved hans Guddommelighed, medens han, hvis han skulde gjøres til Et med Naturen, vilde ophøre at være til. Derjom Livets Gaade, som bevidner Guds Nærværelse i den naturlige Verden, nogenfinde har været følt i al sin Helighed og Skjønhed af nogen menneskelig Sjæl, saa var det af Augustinus. Læg Mærke til det ofte anførte Sted i hans „Bekjendelser“, hvor han fortæller os, hvorledes Na-

turen førte ham til Gud.

„Jeg spurgte Jorden, og den sagde: 'Jeg er ikke ham'; og Alt, hvad der var paa den, aflagde den samme Bekjendelse. Jeg spurgte Havet og Afgrundene og alt det Kryb, som lever, og de svarede: 'Vi ere ikke din Gud; se høiere op.' Jeg spurgte Vinden og Stormen; og den hele Luft med dens Beboere sagde til mig: 'Maximines har Uret; vi ere ikke Gud.' Jeg spurgte Himlen, Solen, Maanen og Stjernerne. 'Heller ikke vi,' sagde de, 'ere den Gud, du søger.' Og jeg sagde til alle de Skabninger, som omgive mig: 'I have sagt mig om min Gud, at I ikke ere ham; fortæl mig Noget om ham.' Og med høi Røst raabte de: 'Han skabte os!'“

Baade Tro og gode Gjerninger er Guds Naades Gaver.

For at ikke Menneskene skulle anse Troen idetmindste for at være deres egen Sag, uden at ville indse, at den er en guddommelig Gave, ligesom Apostelen siger om sig selv, at „Herren barmhjertig har forundt ham at være tro“ (1 Kor. 7, 25), saa siger han disse Ord: „Af Naade ere I frelst ved Troen, og det ikke af eder, Guds er Gaven, ikke af Gjerninger, for at ikke Noget skal rose sig“ (Ef. 2, 8, 9).

Og forat man ikke skal tro, at de Troende skulle være blottede for gode Gjerninger, siger han til: „Thi vi ere hans Verk, skabte i Kristus Jesus til gode Gjerninger, hvilke Gud forud har beredt, forat vi skulle vandre i dem“ (R. 10). Da blive vi altsaa i Sandhed fri, naar vi „ere Guds Verk“, d. e. naar han danner og skaber os, ikke til at være Mennesker (thi det har han allerede gjort), men til at være gode Mennesker, hvilket han nu gjør ved sin Naade, saa at vi i Kristus Jesus ere en ny Skabning (2 Kor. 5, 17).—Opfyldelse af Ordet: „Gud skab i mig et rent Hjerte!“ (Ps. 51, 12).—Augustin.

Hvad der lægger Kirken øde.

To Ting lægge Kirken øde: først naar Folket bliver berøvet Guds Ord, hvorved Kirken bliver næret og opholdt, dernæst naar Folket ikke bliver forsvaret imod ugadelige Lærdomme. Paa saadan Naade gaar det til, at Samvittighederne, naar Gudfrugtighedens Lære først er gaaet tabt, ganske vildfarende og forjæmte om og søge hen til utallige Sekter og overtroiske Meninger for at finde Selbredelse; saaledes som vi have set det under Ravedømmet, efterat Troens Ord var gaaet tabt.—Luther.

Alt fattes den, som tror, at intet fattes ham.

dobbelt Ret til Himmelen: For det første har han Ret til den, fordi han er Guds enbaarne Søn og Arving til Alt, for det Andet, fordi han har erhvervet sig Himlen ved sin Død og sit Blod. Den første Ret til Himmelen beholder han for sig selv, den anden, den erhvervede, skænker han os.

Daarlige Skrifter er Satans Vaaben og Kirkes Fordærvelse.

Falshed slaar sin egen Herre paa Halsen.

Døden er den kristnes Himmelvogn.

Dr. S. J. Torney; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses fitted. Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benytte sig af følgende Hoteller, naar de er paa Reiser:

Tacoma.

HOTEL GORDON

1305 1/2 Pacific Ave. Tacoma
Rum per Dag, Uge eller Maaned
THOS. L. HOLMES, Prop.

Spokane.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

Los Angeles.

Portsmouth HOTEL AND CAFE
516 So. Hill St.

Ligeoverfor Central Park
Los Angeles California
P. P. Paulsen, Prop.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 8 State St., New York.
Närmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne bi med Raad og Daad.

EASTERN REALTY CO.

Hopperstad & Teisberg
Vi kan anskaffe det bedste Land i gamle saavel som nye skandinaviske settlementer
18 Riverside Ave. Spokane, Wash.

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS
Tandläger
317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195
Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash

Drag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasses Linier
ISELL & EKBERG
1308 Pacific Avenue
Tacoma — | — Wash.

Lien's Pharmacy
Skandinavisk Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøiagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave.

Skandinavisk
Begravelsesbureau
Telefon Main 7745 Home A 4745
LYNN & HAUGEN
945 Tacoma Ave.

Student - Supplies
of all Kinds
Vaughan & Morrill Co.
926 Pac. Ave., Tacoma, Wn.

Alterbilleder Portrætter og Soudstabsmaterier udføres godt og billigt. All Arbejde garanteres. 17 Aars Erfaring. De bedste anbefalinger gives. Skriv efter Katalog.
Arne Berger, Artist.
544 Wash. Str., — Portland, Oreg

ENGER & JESDAHL
Klædeshandlere
Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
PHONES - - Office Main 106
Residence - { Red 3681
Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block. 1055 Elk St. Bellingham, Wn

ROB'T. W. COLLINS
Suite in Wiggest Blk.,
handler med Real Estate og faste Landejendomme. Laan.
COEUR D'ALENE, IDAHO

C. C. MELLINGER
Begravelses-Direktörer
Skandinavisk og Tysk Tales
Phones Main 251. Home A 1251
910-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

"Pacific Herald."

A Religious Weekly,
Kristeligt Ugeblad udgivet af Prestefonferensen for Pacific-Distrikt af den Nordste Synode ved en Komite.

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879."

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til N. O. Bjerke, 1818 Donovan Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Besjendtgjørelser og Notiser indsendes til "Pac. Herald" News, Puget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besjerges af Past. S. M. Tjernagel. Breve adresserede "Pacific Herald," Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

For Hæret .....\$ .75
For Hæret til Canada..... 1.00
For Hæret til Norge..... 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Vi ønske alle Herolds Læsere et vellykket godt Nytaar i Jesu Navn!

I Jesu Navn skal al vor Gjerning ske

Om det skal komme os til noget Gavn, Endes ei med Spøt og Be.
Al den Idraet, som begyndes idet, God Lykke og Fremgang faar
Indtil den Maalst naar,
At det Gud til Gode sker
Og dernæst til os henfer,
Hvori al vor Belsked staar."

Den Sandhed, som er udtalt saa vakkert i Ovenstaaende Salmever, er noget enhver trænger til at lægge sig paa Hjerte ved Begyndelsen af det nye Aar. Mennekkets Kaldsgjæring kan være vidt forskjellig. Nogle indtager en høj Stilling i Kirken eller Staten, andre en lavere. Men enten du indtager en høj eller lav Stilling, enten din Gjerning er høit agtet og ansvarsfuld eller synes at være ringe og ubemærket, du trænger dog til at begynde og slutte din Gjerning i Jesu Navn, "om det skal komme dig til noget Gavn og ei endes i Spøt og Be." Jesu Navnet er det, som bringer Betsignelse, Lys og Haab i alt, hvad vi foretage os. I dette Navn har vi alt, som er værdt at have, og uden det har vi intet. I dette Navn har vi Syndernes Forladelse, Liv og Fred med Gud. Dette Navn bringer Betsignelse over vore Sønderes Gjerninger. Det kaster Lys over Hverdagslivet; det jager paa Dør det tunge og mørke og hjer op i Lys og Lykke og bringer "Helgedagsfreden" ind i Hjemmene. I dette Navn hør vi derfor begynde vor Gjerning i det nye Aar. Ingen

af os ved hvad Fremtiden vil bringe. For mange er dette det sidste Aar af deres Jordeliv. Godt er det da, om de har levet i Jesu Navn, saa at de nu ogsaa kan dø i Jesu Navn. Thi der er jo ikke noget andet Navn, ved hvilket det bør os at vorde frelst, end Jesu Navnet.

Vær da hjulpet i Jesu Navn, kjære Læser! Herold vil ogsaa i det kommende Aar søge at forherlige dette Navn og gjøre det hjært der, hvor den faar Indgang.

Noget at tænke paa.

Nedenstaaende Regler for Jolk, som vil sin Menigheds Oplysning fandt vi i et Bytteblad. De kan give enhver noget at tænke paa nu netop ved Aarskiftet:

1. Mød aldrig eller ialfald Hjellden frem til Gudstjenesterne.
2. Hvis du møder op, saa kom altid forjent.
3. Hvis Beiene eller Beiret er ubehageligt, saa er det ikke værdt at gaa. Salme 122, 1.
4. Hvis du har hørt det travlt i Ugen, saa hør du hvile om Søndagen. Den samme Lov gjælder for Hestene dine.
5. Sæt dig aldrig forrest i Forsamlingen; Jolk tror, du er uopdragen.
6. Find Feil ved alt det, du ser, naar du kommer ind i Kirken. S. 100, 4.
7. Hvis du ber, saa maa du ta' dig vare for at nævne Præsten og Menigheden. 2 Tes. 3, 1.
8. Tag aldrig Salmebog med dig. Spar din Hals, men de andre synger. 1 Kor. 14, 15.
9. Forsøg aldrig at indgyde Præsten mod. Fortæl heller hans Feil til dine Venner. Gal. 6, 1.
10. Hvis du høster Gavn af Præsten, saa lad for al Ting ikke Præsten faa jaf i det. Det kunde saa let gjøre ham stolt.
11. Hvis du ser en fremmed i Forsamlingen, saa hilts ikke paa ham eller bed ham at komme igjen; det ser uopdragent ud. Hebr. 13, 2.
12. Prøv aldrig paa at faa nogen med dig til Gudstjenesterne. Joh. 1, 41.
13. Besæt dig ikke med Missionen, Pengene kunde jo let misbruges. Matth. 28, 19.
14. Giv intet til fattige og trængende! 1 Kor. 16, 2.
15. Lad altid Præsten hysle med Arbeidet i Menigheden alene! Ef. 4, 6-7.
16. Derjom Præstefolkene ikke kommer rundt i Husbesøg saa ofte, du havde tænkt, saa mød dem, saa koldt, du kan. "Det er jo bare Skurveri!"
17. Besøg aldrig selv Præstefolkene.

18. Lad Jolk forstaa, at du ikke vil være den mindste i Menigheden. Mark. 10, 44-45.

Gud velsigne vor Indgang og vor Udgang i Jesu Navn!

Aarskiftet bringer mange Tanter, mange Sorger, mange Vebredelser, mange Forsætter, mange Bønner. Skriv Jesu Navn over det nye Aar; saa skal du se det bliver et godt Aar. En af vore vigtigste Gjerninger i det nye Aar er vor Kirkegang, ikke fordi Gud trænger den, men fordi vi trænger den.

Der er nogle gamle Skikke med Senhyn til Kirkegang; de er vist gode nok ogsaa for det nye Aar:

Læs en stille Bøn, naar du er kommen i din Kirkestol. Du trænger at bede om Betsignelse af Gudstjenesten.

Tag din Salmebog med i Kirken og syng saa godt, du kan. Du kan ikke bedre bruge din Stemme, end til Herrens Pris, og giv Agt paa Melodi og Ord, naar du synger.

Merk de Ord, som bedes, som prædikes, som synges. Det er din Guds Ord, og det til dig, til din Sjæls Salighed.

Naar Præsten træder for Alteret og siger: "Herren være med eder!" saa svar med Menigheden: "Og med din Naad!" Og naar han siger: "Fader os alle bede!" saa bed i Stilhed med. Præsten beder med Menigheden som dens Mund; han taler ikke i sit eget Navn. Ligesom han taler til Menigheden i Guds Navn, som Sendebud i Kristi Sted, saa taler han i Bønnens til Gud som Menighedens Mund.

Bed med for Barnet, som døbes til Kristus, og glæd dig over, at det isføres Kristus; bed og med i Forbønner for syge og døende. Snart skal du selv dø.

Betsignet Trostak.

I Kredsen Greifswalde i Pommern ligger den kun af tre Bønder beboede Landsby Konerow. Pommern hørte i gamle Dage til Sverige. Disse Bønders Forsædre havde hørt, hvor daarligt det gik deres Konge, Karl den Tolvte, i Tyrkiet. Derfor folgte de alt, hvad de kunde indvære og en af dem ved Navn Hans von Müsebeck, besteg en Hest og red til Tyrkiet.

Karl befandt sig virkelig i stor Nød. Særgmodigt sad han just ved Siden af sin magre Hest, som havde hjulpet ham ud af mangen Livsfare; da hørte han disse Ord paa Pommersk:

"Hjælp Gud, hvor finder jeg min Konge?"

Det var Bønden fra Konerow. Han steg nu af Hesten, Incelede ned og trak op af sin Støvel to store Kul-

ler med Penge, som han rakte Kongen. Kong Karl blev rørt til Tårer over saadan Trostak, og til Tak lovede han de tre Bønder Skattefrihed for alle Tider.

Ved Udsjærdigelsen af det kongelige Brev herom rev han tre Haar ud af sit Skjæg og trykkede dem ind i det bløde Seglak med Knappen paa sin Naarde for saaledes at vidne om sit kongelige Ord. Dette Dokument bevares endnu af Stedets Bønder, og disse er den Dag idag fremdeles skattefrie.

Bort Arbejdsfelt.

Tracyton.

Søndag den 27de December, altfaa tredje Dag Jul, holdtes Juleguds-tjeneste med Juletrafekt i Mr. og Mrs. Anton Andersens hyggelige Hjem. Til denne Felt havde Børnene gjort sig megen Flid med at lære baade Julevers og Julefange under John A. Petersons Ledelse. Derfor var Feltet ogsaa meget glædelig og opmuntrende.

Efter Gudstjenesten og Juletrafekten afholdtes Menighedens første Aarsmøde. Følgende Embedsmand valgtes: Viceformand, Dagbart Olsson; Sekretær, Ole Skrefset; Kassierer, Jver Pedersen; Trustees, Anton Anderson og Anton Larson. John A. Peterson blev anmodet om at blive staaende som Lærer i Søndagskolen.

Menigheden i Tracyton organiseredes sidste Aar af Pastor Ringstad og har arbejdet flittigt. John A. Peterson har skænket Menigheden Tomt til Kirke. Kvindeforeningen arbejder meget flittigt. Menigheden tæller 37 Sjæle, hvoraf 21 konfirmerede.

Tacoma.

Mrs. Preus blev i Julen rigtig glædelig overrasket af Vor Frelses Menigheds Kvindeforening. Det var Lørdag Aften lige før Jul at Foreningens Medlemmer samlede i Kirkens Basement. Ved at bruge List fik man da Mrs. Preus, som intet anede, til at gaa med derhen, hvor hun mødtes med hele Forsamlingens "Surprise!" Mr. B. L. Kirkebo var Kvindernes Talsmand. Han holdt en pen Tale og overrakte Hvergjæsten en liden Væske, som senere viste sig at indeholde \$62.00, der skulde bruges til at kjøbe Guldkappe og Gardiner til Stuen. Mrs. Preus takkede for Gaven som bedst hun kunde. Resten af Aftenen tilbragtes med at lytte til Sang og Musik medens en Del af Kvinderne bevertede paa sin sedvanlige dygtige Maade. Pastor Preus kom først sent til Laget, da han var i Bryllup ude ved Lemon's Beach, men han fik dog se de glade Ansig-

ter og har ogsaa nu Anledning til at glæde sig ved Synet af alt det pene, som Bengene bragte. Det var en vakker Zulegave, som meget paafjømtes.

Ungdomsforeningen „Concordia“

som ogsaa Præstefolkene ihu med en vakker Zulegave i Form af sex solide Eggetole til Spisestuen. De kom seilendes ganske uforvarende Zuleaften. Det saa ud som der forelaa en Feiltagelse, men Kjørerne forsikrede at alt var „O. K.“ Vi haaber at Foreningens Medlemmer vil ret ofte komme og prøve Stolene og selv erfare hvor godt Maden smager, naar man kan sidde paa noget saa fint.

Lørdags Aften, den 19de Dec., ægteviedes Dnmd C. Tveiten og Pauline Amalie O. Liland i Vor Frelsers Kirke ved Past. Preus. Kirken var pent smykket med Blomster og Grønt. En stor Forsamling overbar den høitidelig Handling, hvorved de to unge blev forenede for Livet. Efter Bilsen drog alle Gæsterne, omkring 75 i Tallet hen til 11te og K, hvorfra en „Special Car“ tog hele Følget ud til Lemon's Beach. Der tog Man ind i Mt. Jackson's rummelige Hjem, hvor Bordene stod dækkede. Det siger sig selv at Maden smagte fortræffelig efter Kjøreturen. Taler blev holdt for Brudeparret og andre. Den muntreste Stemmning herskede og det var sent før man brød op.

Vore bedste Ønsker følger de to unge paa deres Vandring gjennem Livet.

Zuletræfest holdtes i Vor Frelsers Kirke sidste Søndags Aften. Et pent Program bestaaende af Deklamationer og Sange blev udført af Børnene. Miss Louise Anderson staldes meget for alt sit opofrende Arbejde for at indøve alt med de smaa. Zuletræet var opsat og pyntet af de virksomme Søndagskolelærere med Hjælp af nogle andre velvillige Sjæle. En kollekt optoges til Barnehjemmet i Portland. Den beløb sig til \$17.91. En af de trofaste Lærere i Portland savnedes, nemlig Miss Inga Skov, som for Liden er i Portland for om mulig at komme lidt mere til Kræfter. Vi mindes hende med Tak for hvad hun har været for Søndagskolen og haaber at hun snart kommer tilbage til Tacoma friskere og stærkere end nogensinde.

J. B. Johnson har igjen iaar haft det sørgelige Uheld at falde med og slaa sig, meget slemt. Denne Gang brak han Skulderbladet, fik Armen ud af Led ved Skulderen og forflog sig ellers. Han kommer sig dog mærkbarlig fort. Zuledag var han i Kirke som sedvanlig. Vi ønsker ham fortsat god Fremgang med Armer.

Østtidens Kvindeforening møder næste Gang hos Mrs. C. Lofte, 910 East 42 paa Hjørnet af 3 St. McKinley Park Car vil da gaa lige ud til 42nd. Alle er velkomne. Dette blir Foreningens Aarsmøde.

Pigeforeningen møder Mandags Aften, den 4de Jan. i Kirkens „Parlors.“ Alle Medlemmer er Vertinder.

Vor Frelsers Menigheds Aarsmøde holdes Mandags Aften, den 11te Jan. i Kirkens Basement. De forskellige Embedsmænds Aarsrapporter vil blive oplæste. Alle Medlemmer bedes at møde frem.

Pastor Preus har efter Menighedens Raad aflaaet det til ham udstedte Kald fra Vestre Freeborn og Hartland Menigheder i Minnesota.

Det kan oplyses at Præstefolkene nu er flyttet til 1902 So. 3 St. To „Blocks“ syd fra Kirken.

„Tacoma Private School“ begynder sin Virksomhed efter Zuleferierne Mandag, den 3 Jan.

Portland.

Ole Gunnedal og Julia Schellerud blev den 10 ds. ægteviede i Præstegaarden. De flyttede straks ind i deres pene Hjem i Vernon Addition. Herrens Velsignelse vare med dem!

Ved sidste Menighedsnæde optoges fire nye Medlemmer i Menigheden, og tre andre har allerede søgt om Optagelse. Herren velsigne sit Ord for os alle!

Chr. Hansen reiste forleden Uge til Sumner, Olla., forat varetage nogle uødtvagne Forretnings Afærer, som ikke kunde udføres herifra. Det er en noksaa lang Rejse for en 75 Års gl. Mand. Mr. H. har tilhørt Menigheden siden han kom hertil for halvandet Aar siden. Og saa snart, som han er færdig i Oklahoma er det hans Agt at komme tilbage til os igjen. Den høere Gud give ham en lykkelig Rejse og føre ham vel frem til os igjen!

Den 16 Dec. blev Alex Kinneberg og Sophia Knutson ægteviede i S. C. Lewis's Hjem. De skal bo i Fairview, Nevada. Vi ønsker dem Lykke paa deres Vandring gjennem Livet!

Om Everett.

Det lakker nu mod Aarets Slutning. Et Alligeblit derpaa vil gjenkalde forskellige Begivenheder og Oplevelser, nogle use, lette og glædelige, andre værke, tunge og sørgelige. Et Guds Barn høfter og hender dog ad-

af alt Velsignelse og Trøst; thi „alle Ting tjener dem til gode, som elsker Gud.“

Et Sorgens Budskab var saaledes Meddelelsen om S. S. Kanikkebergs Død. I ham mistet vor Menighed en tro Støtte og hans alderstegne Søster en hengiven Egtesælle. Gamle Kanikkeberg, som vi ialmindelighed kaldte ham, kom hertil fra sin Farm nær Wilmar, Minn., for ca. 7 Aar siden. Han sluttede sig straks til vor Menighed her i Byen og har med stor Flid nyttet dens Gøder og ofret til dens Gjøremaal. Da vi for omtrent et Aar siden organiserede Menigheden ude paa Landet, hvor han boede, sluttede han med andre Naboer sig til den, idet de i Samraad med Menigheden i Byen fandt en egen Menighed paakravet derude. Det blev saaledes gamle Kanikkebergs Død ikke alene som Pioner i Minnesota at bryde sig en Vane for sig og sine i timelig Henseende, men han har ogsaa været med som Pioner paa Kirkens Mark baade i Østen og herude. Hans Udgang fra dette Liv var noksaa hastig, men skjøn. Søndag den 22de November var han med sin Søster og sin Søn Ole og hans Søster til Alters. Næste Morgen udpaa Formiddagen blev han rammet af Slag. Han beholdt dog sin Bevidsthed hele Dagen og kunde ogsaa tale med sin Søster. Han var glad over, at han Dagen før havde faaet være ved Herrens Bord og troede forvist at Gud vilde tage ham hjem. Næste Morgen døde han næsten 78 Aar gammel. Hans Søster, der er ca. 3 Aar yngre er endnu rask, og skønt hun føler Savnet tungt takker hun Gud for det sikre Haab hun har. Begravelsen fandt Sted fra vor Kirke i Byen Mandag den 30te November. Kirken var fyldt med deltagende Venner. Fire Sønner og en Datter fulgte den alderstegne Moder efter Aften. Koret sang: „Fred med de Døde“ og Past. Fosø talte over 2 Tim. 4, 7. 8. Gamle Kanikkeberg var en flittig Vibeblæser og en godt oplyst Kristne. Gud skjenkte sin Kirke mange, der vil følge i hans Fodspor. Sid dette Ønske hjer maatte sandes paa hans Børn. Og endelig vil vi udtale det Ønske og den Bøn, at Gud maa følge hende som følger dette Slag tungest og give hende en blid Alderdom og salig Udgang af denne Verden.

Tidlig i Øst blev Mrs. Østenfoe kaldt bort fra sin Mand og 4 smaa Børn. Det var et haardt Slag for hendes Mand. Men Gud styrede det saa at tre af de smaa fik sig et godt Hjem hos sin Bedstemoder i Wisconsin. Mrs. Østenfoe var en Søster af Past. Sjøges i Portland og Mr.

M. Johnson her i Everett. Den af-døde var en elskværdig Natur, og det er mange som med hendes Mand savner hende. Vi tror dog forvist, at „Herren gjør alle Ting vel.“

Vor Kvindeforening er nu færdig med sit Arbejde ogsaa for dette Aar. Herren har i Raade styret det saa alt er gaaet i bedste Fortaalelse. Arbejdsudbyttet har ogsaa dette Aar været ret godt. Mrs. Narvestad, som har været President takkes for sit Stræb, og medens hun nu kan hvile paa sine Lovbar, maa Mrs. Fosø deran for næste Aar. Vi haaber ogsaa det Aar med Guds Hjælp vil blive velsignet for os.

Igaar aftes havde vi det aarlige Menighedsnæde. Regnskaberne var i bedste Orden, nye Embedsmænd blev valgt, der fattedes Beslutninger om Kirkegaard, Menighedskolen og andre vigtige Ting. Alt gik som sædvanligt godt.

Tilslut et godt Nytaar til alle Her-olds Læsere.

C. C. F.

Sr. Redaktor!

Da jeg paa lang Tid ikke har indsendt noget om Arbejdet paa Kirkens Område i mit Kald, skal jeg med Redaktørens Tilladelse give et kort Overblik over Aarets Arbejde og Begivenheder.

Gud har i Raade skaaet vore Menigheder og Missionspladse fra nogen nævneværdig Ulykke, naar undtages, at hele Forretningsstrøget i Clayton sidste Sommer nedbrændte, hvorved to norske Skjebmand, de Herrens Olsson og Sunde led høitidelige Tab. De folgte senere ud og flyttede til Coeur d'Alene, hvor de nu driver en god Forretning.

At Sygdom har der været ikke saa lidt. I Clayton har Familierne Quomis og Nordby været ganske haardt prøvet i det sidste Aar, baade de Store og Smaa. De er dog nu alle, saavidt vides, friske igjen. Der i Rockford har Martin Thorsen haft megen Sygdom og 2 Dødsfald i sin Familie. Først døde ihøst den næst ældste Søn Oscar, omkring 12 Aar gammel, og med kort Mellemrum døde Moderen nu den 2den Nov. Jeg var borte paa Rejse da Sønnen blev jordfæstet. Mrs. Thorsen viste under sin meget langvarige og meget haarde Sygdom stor Taalmodighed, ligesom hun med hjertelig Fortroenning til sin Frelser imødesaa sin Fortgang. Herren troste og staa de sørgende efterladte hi, indtil de mødes med sine Hære, som er gangue forud for dem.

I Fairfield har Bloms Familie den sidste Del af Aaret haft Sygdom

i Huset, idet deres ældste Datter Hil-da har maattet underkaste sig en Ope-ration for den nu saa almindelige „Appendicitis.“ Hun har dog nu i længere Tid været i Bedring og bli-ver forhaabentlig sterk om ikke saa lang Tid.

Ude ved Coeur d'Alene Lake døde i Høst Mr. og Mrs. Wils Tvillingbørn kun nogle Timer gamle. En stor del-tagende Skare fulgte med til Nordfæ-stelsen paa den Gravplads som Mr. Wils havde skænket vor Kirke, og hvor nu hans egne Smaa var de sør-ste, som stedtes til Hvile.

I Kellogg, en liden Mineby i Coeur d'Alene-Egnene, døde en ung Finlænder under noksaa triste Om-stændigheder. Han blev for omkring 3 Maaneder siden gift med en ung finsk Pige. Ikke lang Tid derefter blev de begge syge. Paa min næst-sidste Rejse didop fik jeg Anledning til at besøge dem. Han lyttede med stor Vegjærlighed og Glæde til min Læsning og Tale til ham om Frel-sen i Kristus. Da jeg nu kom tilba-ge, var han død, og hans Hustru havde været i en saa kritisk Tilstand, at man ikke turde nævne noget til hende, førend hendes Mand allerede var be-graven. Hun hvæver endnu mellem Liv og Død.

En middeldrende Mand, som jeg besøgte paa Hospitalet i Wallace, og saa en Mineby i Coeur d'Alene-Eg-nene, saa der betænkelig syg. Han var gift og havde sin Familie i Nor-ge. Det saa ikke ud for, at han vilde komme sig. Under min Rejse til Synodemødet i Chicago var Anfset om atter at gjense Norge og sin Familie blevet saa sterkt hos ham, at nogle af hans Venner, for hvem han udtalte Anfset, samlede sammen nok Rejse-penge for ham. Han kom sig ogsaa affted, men naaede ikke frem. Vi tør haabe, at han dog naaede frem — did, hvor Glæden tager Pladsen for Skilsmisjens Sorg hernede.

Saa saaledes ser vi Livet omkring os. Møffer, Sorg, Sygdom og Død er Livets Følgesvende. Nogle savner sine kjære ved dette Marskifte. Fle-re vil kaldes bort før næste Aaar, og andre vil merke med bittert Savn de-res tomme Pladse.

En Ting, som jeg dog har havt stor Glæde af at lægge Merke til paa disse Strøg er den store Hjælpsom-hed, som ret mange har udvist i saa-danne Tilfælde. I vor Menighed ved Clayton har man paa lidt mere end et Aars Tid mindst 2 Gange sam-let ind betydelige Pengesumme til Hjælp for de Syge; og her i Rock-ford udviser enkelte Kvinder en saa-lem enstaaende Offervillighed i at pleie og hjælpe de Syge, at en Kvin-ke, som var flyttet ind her og havde iagttaget dette, sagde til mig, at no-get lignende i den Retning havde han

aldrig været Vidne til. Det samme er ogsaa min Erfaring. Kommer da dertil hvad der er det vigtigste, at man ved Dødsleiet kan have et vel grundet Haab om Sjælens Frelse, se da bliver ogsaa Prestens Gjerning forvandlet fra Bekymring og Sorg til en dyb og hellig Glæde.

I Marts Løb har der været holdt 2 Konfirmationer, en ved Coeur d'Alene Lake, hvor Henry og Knut Dahlgren blev konfirmeret. Det var den første Konfirmation, som har ver-ret holdt derude. I Clayton blev 4 Gutter og en Pige konfirmeret den 1ste Søndag i Advent. Deres Navne er: Albert E. Westby, Olaf og Otto O. Westby, Melvin Berg og Inga Jørgen. I Menigheden ved Clayton er der enkelte, som er meget interes-seret i at man skal købe en Kvart Land til Kirkeeiendom og saa Presten til at holde Menighedsstole. Intet skulde glæde mig mere end det. Det vilde lette Arbejdet ogsaa for Foræl-drene. Man vilde saa Børnene op-drage efter Guds Ord og bevare dem fra den megen farlige Indflydelse, som de kommer under paa den of-fentlige Skole, hvor Guds Ord ude-lukkes baade i Tugt og Lære. Maat-te da en sand kristelig Interesse baa-de i Trysil Menighed ved Clayton og i alle vore andre Menigheder tiltage, saa at alle Forældre kan indse, at de handler viseligere ved at bruge sine jordiske Midler til en ret kristelig Op-dragselse for sine Børn end ved no-genisomhelst anden Anvendelse af dem.

Under min Rejse til Østen sidste Sommer blev Ingeman Daniels og Mabel Segna ægteviet af Pastor Nordgaard i Brudens Forældres Hus i Rockford. Det blev fortalt mig, at man havde en meget hyggelig Bryllupsfest. De yngste flyttede straks efter Brylluppet til Flo, Idaho. De er begge for nærværende paa Be-søg i sine gamle Hjem. Den 20de Sept. ægteviedes Cranston Anderson og Hanna Olson, begge fra Rockford. Halvveis op til Toppen af Mica Peak, hvor Brudens Fader nu har bygget et prægtigt Hus, og hvorfra man har en herlig Udsigt over det nedeunder liggende Landskab, stod Brylluppet. Der var en anseelig Forjamling og en skøn Felt. De Unge har sit Hjem i Rockford.

I Clayton blev E. Halstad og Inga Westby ægteviet sidste Høst. Vielsen udjortes i Kirken tæt ved Brudens Forældres Hjem. De Ny-gitte rejste straks efter Brylluppet til Meldalen, Norge, hvor Brudgom-mens Forældre har et anseeligt Jord-brug. Kun de nærmeste Slegtninge var indbudte. Men vi havde bet sær-deles hyggeligt den korte Tid, vi kun-de være sammen. Bruden skriver fra sit nye Hjem i Norge, at hun finder

det overmaade vakkert der.

Det vil vist interessere vore forrige Præster i Clayton at høre, at vor Kir-kes tro Ven og flereaarige Kirkesan-ger og Sekretær, P. Roland, har om-byttet den enlige Stand med Egte-standen. Han hentede sin Brud fra Aaaberg, Norge, og fik alle Forbered-elser til at gaa for sig i saadan Stil-hed, at ingen af hans Naboer havde noget Nys derom, førend hans Hu-stru var i deres Hjem. Han blev viet i Spokane i sin Svogers, M. Lee, Hus. Vi tilbragte nogle hyggelige Timer der i Samvær med de nærmeste Slegtninge. De yngste har en af de bedst opdyrkede Jærme rundt Clayton.

Maatte da vor kjære Gud holde sin beskjærmende Haand over disse unge Egtefolk, lede dem paa Sandhedens Vej og engang optage dem i sin Her-lighed.

Baade Menigheden ved Clayton og i Rockford har i de sidste 2 Aar for-højet Prestens Løn; den sidste Me-nighed har desuden vedtaget en Be-slutning om, at Prestens Løn skal ind-betales kvartalsvis. Straks efter at vi havde bygget vor Kirke ved Coeur d'Alene Lake byggede Djævelen ogsaa sit Kapel, en Saloon i Nærheden. Nu er „Saloonen“ bleven omdannet til en Kostald. Det synes jeg er værdt at nævne til Efterligning.

Vore Kvindeforeninger har det sidste Aar ikke holdt sine Møder saa regelmæssig som det forrige Aar. Men det forrige Aar gjorde de og-saa jærsfildte Anstrængelser for at hjælpe til at saa Kirken og Preste-gaarden færdig.

Til dette Kald hører nu følgende Prædikepladse: Carlin Bay, Penin-sula, Harrison, Medimont, Kellogg, Bardner, Wallace, Fairfield, Mica Peak og Clayton By. Paa fire af disse Steder udføres Arbejdet ude-lukkende i det engelske Sprog. Paa et Sted, Medimont, undervises 2 gif-te Kvinder og en voksen Pige til Kon-firmation. Naar der blot kunde lev-nes os mere Tid er der nu mange Anledninger til at optage Arbejdet blandt Amerikanerne. Ved den 30 Mil lange Lake Coeur d'Alene er jeg nu den eneste Præst, som virker baa-de blandt Norskene og Amerikaner-ne. Jeg prædiker der paa 3 Steder, men burde være paa 3 Steder til. Herren opvække mange Ynglingers Hjertes til en saadan Kjærlighed til ham, at de vil gaa ud i den store Høst, hvor der altid er for saa Ar-bejdere.

Jeg vil da Alltid sige, at naar jeg ser paa Stillingen i sin Almindelig-hed saa har det sjundne Aar været et vel-signet Aar med jevn Fremgang i Arbejdet. Gud være da med os og-saa i dette nye Aar og styrke alle Kristne til et tro Samarbejde.

Med venlig Hilsen og Anfset om alt god for Redaktøren og Bladets Læsere er jeg eders Medarbejder,
J. Blæktan.

Hvad der behager Gud.

Saalænge En bliver i de to Guds-ord: det ene om Troen, hvorved hans Hjerte bliver rent for Gud, det an-det om Gjerningerne, som lærer ham, hvad han i sin Stilling skal gjøre mod sin Næste, saa er Alt rent for ham, om han end baade med Næverne og hele Kroppen omgaaes med lutter Sværte. En fattig Tjenestepige, naar hun gjør, hvad hun skal, og der-til er en Kristen, saa er hun for Gud i Himmelen en skøn og ren Jomfru, hvem alle Engle tilsmile og have sin Glæde af at se. Paa den anden Side, den allerstrengeste Skarthauser, om han end faster og plager sig til døde, af stor Andagt græder salte Taarer, og han aldrig tænker paa Verden, men dog er uden Tro paa Kristus og uden Kjærlighed til Næsten, saa er han ikke andet end lutter Stank og Raaddenhed baade udvendig og ind-vendig, og baade for Gud og Engle en Vederstyggelighed og Væmmelse.

Saaledes ser du, hvorledes Alt kommer an paa Guds Ord, saa at hvad der indfattes og hvad der efter-følger det, skal Alt sammen være rent, fuldkomment og snehvidt for Gud og Mennekene.—Luther.

Da den ærværdige D. Dickson, Professor i Teologi ved Universitetet i Edinburgh, saa for Døden, og blev spurgt, hvorledes han havde det, svar-te han:

„Jeg har taget baade mine gode Gjerninger og mine onde Gjerninger og fastet dem sammen i en Sob, og jeg er flygtet fra dem begge hen til Kristus, og i ham har jeg Fred.“

Til dem som undervises i Ordet.

Vi skrev nylig et Stykke betitlet: „Til Eftertanke og Opmuntring.“ Dette var hovedsagelig beregnet for Arbejderne i Ordets Embede, da og-saa de som strøbelige Mennekter er udsatte for Mismod, Utaalmodighed og lignende i deres Arbejde, naar dette maa ske under Savn, Fattig-dom, Misjendelse m. m. Vi søgte der at vise, hvorledes det da kan være til Gavn for en Præst og Missionær selv i sige Tilfælde at betragte and-res Livskaar, Strabadser, Fattig-dom og lignende, og saa deraf drage de rette Slutninger sig til Hjælp og Opmuntring.

Denne Gang agter vi nu at tale et Ord til dem, som undervises i Ordet, ogsaa til Tilhørere. Og vi ved, at det vi her siger er Guds Ords Un-dervisning i denne Sag og derfor værdt at lægge Merke til og efterføl-ge.

Naar Præster og Lærere Aller de,

Til Parkland Børnehjem.

Ved Past. A. O. White fra J. Iverjon, \$1, og fra Kvindeforeningen i Varlo, Ore., \$5; ved Joh. Stensrue fra N. O. Nefte, \$3; ved Mrs. J. Brooten fra Hjælpeforeningen i Vor Frelvers Menighed, South Bellingham, \$5.35; ved Past. M. Borge fra Past. N. Bøes Skald, \$5, Past. P. S. Dahls Skald \$10, Past. P. S. Rogulies \$1; ved E. P. Biland fra Ditlef Smith \$2.50, fra Andrew Vekdal \$2.50, N. N. \$1; ved Past. Tjernagel fra Gertie Duale, \$1.50; ved Past. Nefte fra P. J. Settem \$1, Bennie Settem \$1, Miss Marit Settem \$1, Miss Annie Settem \$1, Clara O. Settem \$1; ved Prof. Song fra Emanniels Kvindeforening No. 2, Montevideo, Minn., \$5; ved Past. Sauer 25c fra hver en af følgende: Theodor Eggen, Albert Eggen, Ella Eggen, Clara Eggen, Agnes Eggen og Olaf Eggen, fra Mr. og Mrs. Eggen, \$2; P. A. Uttegaard, \$1; N. A. Uttegaard, \$1; Caroline Uttegaard, 50c; Tilda Uttegaard, 50c; Esther Uttegaard, 25c; ved Pastor M. Borge fra Past. P. S. Rogulie, 50c; Past. Olaf Soel, \$1; Past. S. M. Ormall, \$2.60; ved Mrs. T. Larjen fra Mrs. J. Murphy, \$10; Elfe Bergland, \$1; Mrs. M. O. Daniels, \$1; Arthur Daniels, 50c; Markus Daniels, 50c; ved Mrs. J. Brooten fra Hjælpeforeningen i Vor Frelvers Menighed, South Bellingham, 1 Kvilt, 2 Sofapuder, 1 Set Gutterklæder, 1 Par Sko, 2 Natkjoler, 1 Barnefaabe, 4 Barnekjuffer, 4 Njoler, 1 Gutterbluse, 7 Underkjorter, 5 Set Underklæder, 10 Par Strømper, 3 Lommeørklæder; ved samme fra følgende i South Bellingham, Mrs. Jakob Bruland, 2 Par Strømper, Mrs. Græsdof, 2 Par Strømper, 1 Set Underklæder, 1 Bukse; Mrs. Skattebo, 1 Par Pudevar; Mrs. Alma Nilsson, 5 Lommeørklæder. Høns til Julemiddag fra følgende i Parkland: J. A. Stensrue, 3 Høns, Mrs. O. Johnson og M. G. Swanson hver 2 Høns; N. G. Molden, L. Berrud, J. Widbo, O. Grelbrof, John Rud, A. Strøm, Mrs. J. Larjon, O. Storaasli, L. Storaasli, O. Storaasli, N. P. Xavier, N. W. Xavier, L. Gilbertson, O. S. Abberg, O. Larjon, E. L. Rinn, J. Anderson hver 1 Høne.

O. S. Abberg,
Kassjerer.

Ligesom Gjærningerne er døde uden Troen, jaaledes er og Troen død uden Gjærninger.

Da alene saadanne Gjærninger kunne kaldes sande gode Gjærninger, som Guds Hand virker hos de troende efter Lovens Regel, og som ske af

Troen uden Tvang til Guds Værelse og Næstens Bedste, saa følger heraf, at alle — endog de i Menneskers Dine bedste Gjærninger, som gjøres af Vantroende, og som følger ikke kunne ske af Troen, intet andet er, end aandelig døde Menneskers døde Gjærninger.

Som den frugtbare Spire til et nyt aandeligt Liv i Menneskets Hjerte er den sande Tro paa Kristus aldrig uden sine Frugter, de sande gode Gjærninger, hvilke i en Sam kan siges at være Stærklighed til Gud og Næsten.

Svor saadanne Frugter ikke findes, der er dette et Tegne paa, at aandeligt Liv ikke er tilstede i Hjertet, eller, at Troen ikke er levende, men død. Thi ligesom Gjærningerne er døde uden Troen, saaledes er og Troen død uden Gjærningerne.

Om Brugen af Mad og Drikke og Lignende.

Jugten Spiise, ingen Drik, ingen Farve, ingen Klædning, ingen Dage, ingen Ceremoni er hverken forbudt eller befalet, men det er Altsammen frit for enhver, kun at man forholder sig nøjter og maadeholdende deri. Ikke ere selve Tingene forbudte, men Uordenen, Overdaadigheden, Misbrugen er forbudt; men hvor der er en Udsøndring og Udvalgelse af Mad, Klæder, Steder, Dage osv., der er der visjelig Menneskebud, og den evangeliske, kirkelige Lære og Frihed er ikke der, og tilslidst bliver det kun Syfleri og Skinnellighed deraf, men hverken Maadehold eller Nøsternhed. Brug derfor alle Ting paa Jorden, hvilke, naar og hvor du vil; og tal Gud, som St. Paulus lærer, vogt dig kun for Overdaadighed, Uorden, Misbrug og Lugtløshed deri, saa er du paa rette Veie.

Beimelig Advarsel.

En tykt Laler, som havde været paa Reise i Amerika, vilde ved hjemkomsten advare sine Landsmænd mod det forfærdelige Jag, som her hersker i enhver Vestilling, og som saa ofte forstyrrer baade Hjerne og Hjerte. For at illustrere dette jagde han blandt andet:

„Her kan man sige, som jeg engang har hørt: Njøbmand Staal døde, og da de obducerede ham og kom til Hjertet, saa fandtes det slet ikke, men paa dets Plads stod Regnestykke 2+2.“

„Loven med dens eneste Bud er et Legeme med sine Lemmer; i ethvert af disse hersker den samme Sjæl, det er Guds Hand. Alle Guds Bud er ligesom opbaugte i en gylden Traad, det er Guds Kærlighedens Traad, og den, som overtræder det mindste af dem, forsynder sig mod Kærlighed.“ — (Tholuck.)

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

Skolens Maal er gennem en grundig Undervisning paa et kristeligt Grundlag at forberede unge Mænd og Kvinder for et nyttigt Virke i Livet.

De følgende Kurser tilbydes:

- 1—Et to-aarigt Kursus for saadanne, som ikke er blevne færdige med common Skolen.
- 2—Et tre-aarigt Kursus for Skolelærere.
- 3—Et tre- eller fire-aarigt Kursus, alle Højskolefag, for dem, som vil forberede sig til Optagelse ved et College eller Universitet.
- 4—Et Kursus i Bogholderi og andre Forretningsfag.
- 5—Et Kursus i Stenografi og Maskinskrift.
- 6—Et Kursus i Musik.
- 7—Et Kursus i Engelsk for Nykommere.
- 8—Korte Kurser i Tegning, Landmaaling, Navigation, Geologi, Mineralogi med mere.

Elever optages uden Eksamen naar som helst (helst ved en Termins Begyndelse) og faar selv vælge sine Fag.

Udgifterne for 3 Maanedes \$67.00; 6 Maanedes, \$127.00; 9 Maanedes \$180.00. Heri indbefattes Undervisning, Kost, Logis og Buss.

N. J. HONG, President,
Parkland, Wash.

To prevent in the future confusion with men of the same and similar name, which has caused considerable inconvenience and financial loss in the past, Dr. Hans Petersen will hereafter be known as

DR. PETERSEN-DANA

Also announces that he has moved his offices to
Pantages Theater Building
910 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

DR. E. L. HOGAN

Dentist

Sunset Phone 131

Rooms 8 and 9 Bank Bldg.

Stanwood

Washington

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

DR. L. N. JACOBSEN

Norsk Læge og Kirurg

Kontortid 10—12, 2—4 og 7—8

Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg
Seattle, Wash.

Office Phones—Main 6177; Ind. 3202

Residence: Ind. 3620.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail. Stanwood, Wash.

The Post Office Confectionary Store.

Everything in our line, large stock of latest and standard stationery
D. CARL PEARSON.
Stanwood, Wash.

KLAEBOE DRUG CO.

(Established 1888)

For Specialitet er at ekspedere Recepter medbragte fra de skandinaviske Lande.
Stanwood, Wash.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed

Embalmer
STANWOOD WASH.

Dr. Hartman

Examineret Læge

Fra Kristiania Universitet.

Sunset 171 Independent 16
Stanwood, Wash.